

Απόφαση του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή επί της καταγγελίας 953/2003/(FA)OV κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Επιτροπής

Απόφαση

Υπόθεση 953/2003/(FA)OV - Εκκίνηση έρευνας στις 03/07/2003 - Απόφαση στις 24/06/2004

Στρασβούργο, 24 Ιουνίου 2004
Αξιότιμε κύριε Χ,

Στις 26 Μαΐου 2003 υποβάλατε καταγγελία στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή σχετικά με τη λύση και την αναστολή ισχύος συμβάσεων παροχής μεταφραστικών υπηρεσιών, στις οποίες προέβησαν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και η Επιτροπή.

Στις 3 Ιουλίου 2003 διαβίβασα την καταγγελία σας στον Πρόεδρο του Κοινοβουλίου και στον Πρόεδρο της Επιτροπής. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο απέστειλε τη γνώμη του στις 23 Σεπτεμβρίου 2003. Η Επιτροπή απέστειλε τη γνώμη της την 1η Οκτωβρίου 2003. Σας τις διαβίβασα, καλώντας σας να διατυπώσετε παρατηρήσεις, τις οποίες αποστέιλατε στις 29 Νοεμβρίου 2003.

Στις 19 Φεβρουαρίου 2004 αποστέιλατε πρόσθετη επιστολή με μερικά ερωτήματα και διατυπώσατε το αίτημα να λάβετε τις γνώμες της Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στη γλώσσα του πρωτοτύπου. Απάντησα στην επιστολή σας στις 23 Μαρτίου 2004, εσωκλείοντας το γαλλικό (γνώμη της Επιτροπής) και το αγγλικό (γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου) κείμενο αντίστοιχα.

Στις 25 Μαρτίου 2004 έλαβα πρόσθετη επιστολή σας με ημερομηνία 19 Μαρτίου 2004 (1) , στην οποία είχατε επισυνάψει επιστολή που είχατε προσφάτως λάβει από την Επιτροπή.

Σας απευθύνω τώρα την παρούσα επιστολή, για να σας γνωστοποιήσω τα αποτελέσματα των ερευνών που έχουν διεξαχθεί.

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Τον Μάιο 2003 ο κ. Χ υπέβαλε στο Διαμεσολαβητή καταγγελία κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Επιτροπής, εξ ονόματος ελληνικής εταιρείας μεταφράσεων. Η καταγγελία

αφορούσε τη μη ανανέωση, την αναστολή ή τη λύση συμβάσεων για την παροχή μεταφραστικών υπηρεσιών. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, στις συμβάσεις εμπλέκονται δύο χωριστές εταιρείες: α) η εταιρεία Χ (στη συνέχεια αναφερόμενη ως "Χ") και β) η εταιρεία ΧΣ (στη συνέχεια αναφερόμενη ως "ΧΣ"). Για κάποιες από τις συναφθείσες συμβάσεις, οι συγκεκριμένες εταιρείες ήταν μέρη μεγαλύτερων κοινοπραξιών.

Η καταγγελία κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Όσον αφορά τις συμβάσεις με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ο καταγγέλλων περιγράφει τα γεγονότα ως εξής:

Η Μονάδα Εξωτερικών Μεταφράσεων του Κοινοβουλίου γνωστοποίησε στον καταγγέλλοντα το Μάιο 2000 ότι η σύμβαση (CRE) 1997 με την "Χ" (μετάφραση των πλήρων πρακτικών των συνεδριάσεων του Κοινοβουλίου, διάρκεια σύμβασης τριετής, σύμβαση ανανεώσιμη για μία διετία) δεν ανανεώνεται. Μολονότι ο καταγγέλλων ζήτησε να πληροφορηθεί τους λόγους μη ανανέωσης της εν λόγω σύμβασης, το Κοινοβούλιο ουδεμία αιτιολόγηση παρέσχε, συνήψε δε υψηλότερου κόστους σύμβαση με άλλη εταιρεία για την παροχή των ιδίων υπηρεσιών.

Το 2002 η "Χ" συμμετέσχε σε νέο μειοδοτικό διαγωνισμό (CRE 0203-EL-EP), τον οποίο προκήρυξε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τη μετάφραση των πλήρων πρακτικών των συνεδριάσεων του Κοινοβουλίου στα ελληνικά. Ο ως άνω διαγωνισμός αρχικά ακυρώθηκε για τεχνικούς λόγους. Όταν το Κοινοβούλιο εν τέλει προχώρησε στη διεκπεραίωση αυτής της διαδικασίας, η "Χ" αποκλείσθηκε. Στις 18 Σεπτεμβρίου 2002 ο καταγγέλλων ζήτησε μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να του γνωστοποιήσει τους λόγους, για τους οποίους είχε αποκλεισθεί η "Χ" από την υποβολή προσφορών. Στις 19 Σεπτεμβρίου 2002 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο απάντησε με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο ότι ο καταγγέλλων θα ενημερωθεί σε εύλογο χρόνο δι' επιστολής. Παρ' όλα αυτά, σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, ουδέποτε ελήφθη σχετική επιστολή.

Στις 26 Ιουνίου 2002 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πληροφόρησε τον καταγγέλλοντα ότι είχε λάβει απόφαση να καταγγείλει άμεσα δύο συμβάσεις (2000/PE/FL-EL 013 και 2000/PE/FL-FR 023) που είχαν υπογραφεί με την "ΧΣ" (εμπορική επωνυμία "ΠΛ") και με την εταιρεία "Τ"- "ΧΣ" αντίστοιχα. Η απόφαση αυτή ελήφθη βάσει των αποτελεσμάτων έρευνας από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία για την Καταπολέμηση της Απάτης (OLAF), τα οποία έδειξαν ότι τρεις μεταφραστές που παρείχαν μεταφραστικές υπηρεσίες στην εν λόγω εταιρεία ήταν ταυτοχρόνως υπάλληλοι της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (ΟΚΕ). Τον Οκτώβριο 2002 ο δικηγόρος του καταγγέλλοντος απηύθυνε επιστολή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ζητώντας συνάντηση με τους αρμοδίους υπαλλήλους του Κοινοβουλίου. Το αίτημα απερρίφθη, διότι επρόκειτο περί μυστικής υπόθεσης της OLAF. Σε απάντηση νέου αιτήματος εξηγήσεων που διατύπωσε ο καταγγέλλων με επιστολή στις 6 Μαρτίου 2003, το Κοινοβούλιο ανέφερε στις 8 Απριλίου 2003 ότι οι συμβάσεις είχαν καταγγελθεί, διότι η έρευνα από την OLAF κατέδειξε ότι ο καταγγέλλων είχε χρησιμοποιήσει προσωπικό ευρωπαϊκού θεσμικού οργάνου προς εκτέλεση μεταφραστικών εργασιών, στοιχείο το οποίο συνιστούσε σαφή παραβίαση των συμβατικών υποχρεώσεων που είχε αναλάβει.

Κατά τον καταγγέλλοντα, τα επιχειρήματα που προβάλλει το Κοινοβούλιο είναι αβάσιμα, διότι η έρευνα από την OLAF αφορούσε μόνο την εταιρεία "Χ" και όχι την "ΧΣ", με την οποία το Κοινοβούλιο υπέγραψε τις συμβάσεις. Η τελευταία ουδέποτε χρησιμοποίησε τις υπηρεσίες των

υπαλλήλων του θεσμικού οργάνου, η ταυτότητα των οποίων προέκυψε από τις έρευνες της OLAF. Ο καταγγέλλων επισημαίνει, επίσης, ότι δε γνώριζε πως οι εν λόγω μεταφραστές ήταν υπάλληλοι της ΕΕ.

Οι ισχυρισμοί που διατυπώνει ο καταγγέλλων κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου μπορούν να συνοψισθούν ως εξής:

1. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν παρέσχε στον καταγγέλλοντα αιτιολογία για τη μη ανανέωση της σύμβασης (CRE) 1997 με την "X" και τη σύναψη νέας και ακριβότερης σύμβασης με άλλη εταιρεία.
2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δε γνωστοποίησε στον καταγγέλλοντα τους λόγους αποκλεισμού της "X" από το μειοδοτικό διαγωνισμό CRE-0203-EL-EP, μολονότι στην απάντηση που το Κοινοβούλιο απέστειλε στον καταγγέλλοντα με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο στις 19 Σεπτεμβρίου 2002 είχε υποσχεθεί ότι θα το έπραττε.
3. Η απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να καταγγείλει μονομερώς τις συμβάσεις 2000/PE/FL-EL 013 και 2000/PE/FL-FR 023 που είχαν υπογραφεί με τις εταιρείες "ΧΣ" ("ΠΛ") και "Τ" - "ΧΣ" αντίστοιχα, χωρίς να παραπέμπει σε οιοδήποτε άρθρο της σύμβασης, ως νομική βάση της καταγγελίας, είναι παράνομη και καταχρηστική. Η καταγγελία των συμβάσεων αυτών ήταν αβάσιμη, και για τον επιπλέον λόγο ότι η έρευνα από την OLAF δεν αφορούσε την "ΧΣ", αλλά την άλλη εταιρεία, δηλαδή τη "X".

Η καταγγελία κατά της Επιτροπής

Όσον αφορά τις συμβάσεις με την Επιτροπή, ο καταγγέλλων περιγράφει τα γεγονότα ως εξής:

Με επιστολή της στις 10 Ιουλίου 2002, η Επιτροπή γνωστοποίησε στον καταγγέλλοντα ότι είχε αποφασίσει να αναστείλει την ισχύ της σύμβασης αριθ. B13442 fr/97, η οποία είχε συναφθεί με την κοινοπραξία "X-Kr-PI" εν αναμονή των αποτελεσμάτων έρευνας από την OLAF. Η επιστολή της Επιτροπής δεν παρέπεμπε σε άρθρο της σύμβασης ως νομική βάση για την αναστολή της ισχύος της. Επιπλέον, οι τρεις υπάλληλοι της ΟΚΕ, των οποίων μνεία γίνεται στην έρευνα της OLAF δε συμμετείχαν στη συγκεκριμένη σύμβαση παροχής μεταφραστικών υπηρεσιών.

Δι' άλλης επιστολής με την ίδια ημερομηνία, η Επιτροπή γνωστοποιούσε στον καταγγέλλοντα την απόφασή της να αναστείλει επίσης την ισχύ της σύμβασης αριθ. B6622 el/00 με την "ΧΣ" εν αναμονή των αποτελεσμάτων έρευνας από την OLAF (2).

Στις 9 Απριλίου 2003 η Επιτροπή γνωστοποίησε στον δικηγόρο του καταγγέλλοντος ότι όλες οι ως άνω συμβάσεις είχαν λυθεί λόγω παρόδου του συμβατικού χρόνου και ότι, ως συνέπεια της έρευνας από την OLAF, δεν είχαν ανανεωθεί. Η Επιτροπή πληροφορούσε, επίσης, τον καταγγέλλοντα ότι η έκθεση από την έρευνα που διεξήγαγε η OLAF είχε διαβιβασθεί στις εισαγγελικές αρχές του Κράτους-Μέλους.

Οι ισχυρισμοί που διατυπώνει ο καταγγέλλων κατά της Επιτροπής μπορούν να συνοψισθούν ως εξής:

1. Η απόφαση της Επιτροπής να αναστείλει μονομερώς την ισχύ της σύμβασης αριθ. B13442 fr/97 με την "X-Kr-PI", χωρίς να παραπέμπει σε συγκεκριμένο άρθρο αυτής ως νομική βάση για την αναστολή είναι παράνομη και καταχρηστική.

2. Η απόφαση της Επιτροπής να αναστείλει τη σύμβαση αριθ. B6622 el/00 με την "ΧΣ" είναι αβάσιμη, διότι ουδέποτε υπήρξε παράβαση διατάξεων αυτής της σύμβασης. Επιπλέον, η έρευνα από την OLAF δεν αφορούσε τη συγκεκριμένη εταιρεία, αλλά την εταιρεία "Χ".

Η ΕΞΕΤΑΣΗ

Η γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Κατ' αρχάς, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξήγησε ότι αντιλαμβανόταν την κατάσταση των διαφόρων εμπλεκόμενων εταιρειών:

Μετά τη δημόσια πρόσκληση για μειοδοτικό διαγωνισμό που απηύθυνε το Κοινοβούλιο το 1997, η εταιρεία "Χ" (εμπορική επωνυμία "ΠΛ") προέβη στη σύναψη σύμβασης τριετούς διάρκειας με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (1997-2000) προς μετάφραση των πλήρων πρακτικών των συνεδριάσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Το 2000 η ίδια εταιρεία υπέβαλε προσφορά ανταποκρινόμενη στην πρόσκληση για υποβολή προσφορών, στην οποία προέβη το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (CRE 0203-EL-EP) προς μετάφραση των πρακτικών του Κοινοβουλίου στα ελληνικά. Ο καταγγέλλων υπέγραψε την προσφορά εξ ονόματος της "ΠΛ".

Η εταιρεία "Τ" - "ΧΣ" - "ΜΠ" υπέγραψε στις 15 Σεπτεμβρίου 2000 σύμβαση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τη μετάφραση από τις λοιπές δέκα επίσημες γλώσσες προς τα γαλλικά (σύμβαση πλαίσιο αριθ. FL/2000/PE/FL-FR 023). Ο καταγγέλλων υπέγραψε τη σύμβαση, η οποία τέθηκε σε ισχύ την 1η Οκτωβρίου 2000, εξ ονόματος της "ΠΛ".

Η "ΧΣ" - "ΠΛ" υπέγραψε στις 24 Αυγούστου 2000 σύμβαση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τη μετάφραση από τις λοιπές δέκα επίσημες γλώσσες προς τα ελληνικά (σύμβαση πλαίσιο αριθ. FL/2000/PE/FL-EL 013). Ο καταγγέλλων υπέγραψε τη σύμβαση, η οποία τέθηκε σε ισχύ την 1η Οκτωβρίου 2000, εξ ονόματος της "ΠΛ".

Όσον αφορά τον πρώτον ισχυρισμό, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επεσήμανε ότι η σύμβαση είχε συναφθεί για αρχική περίοδο τριών ετών, η οποία έληξε κανονικά στις 30 Σεπτεμβρίου 2000. Η δυνατότητα που παρείχε το άρθρο 3 της σύμβασης για ανανέωσή της επί μία περαιτέρω διετία, "με την έγγραφη συμφωνία των δύο μερών τουλάχιστον τρεις μήνες πριν από τη λήξη της σύμβασης", ήταν επιλογή που τέθηκε στη διακριτική ευχέρεια των συμβαλλομένων. Επομένως, κανένα από τα συμβαλλόμενα μέρη δεν ήταν υποχρεωμένο να αιτιολογήσει την απόφασή του να μην επιδιώξει ανανέωση της σύμβασης. Γραπτή κοινοποίηση απαιτείτο μόνο για να είναι έγκυρη η ανανέωση της σύμβασης και όχι για "επισημοποίηση" της μη ανανέωσης. Επιπλέον, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν ισχυρίζεται ότι η απόφασή του να μην ανανεώσει τη σύμβαση σχετίζεται με κάποιο τρόπο με το ότι κατά παράβαση του άρθρου 6(1) της σύμβασης η εταιρεία μεταφράσεων "ΠΛ", νόμιμος εκπρόσωπος της οποίας ήταν ο καταγγέλλων, είχε αναθέσει

μεταφραστικό έργο σε τουλάχιστον τρεις κοινοτικούς υπαλλήλους. Αυτό το πληροφορήθηκε το Κοινοβούλιο στις 10 Νοεμβρίου 1999 από το Μεταφραστικό Κέντρο, το οποίο, όπως και η Επιτροπή, είχε επίσης επαφές με την εταιρεία "ΠΛ".

Μετά τη συνάντηση Κοινοβουλίου και Επιτροπής επί του συγκεκριμένου θέματος στις 17 Ιανουαρίου 2000, το Μεταφραστικό Κέντρο επικοινωνήσε με την OLAF, η οποία εν συνεχεία εξέτασε εκπροσώπους του Κοινοβουλίου και του Μεταφραστικού Κέντρου. Στο σημείο αυτό η OLAF, λαμβάνοντας υπόψη τους προφανείς στενούς δεσμούς ανάμεσα στον καταγγέλλοντα και αμφοτέρους τις εταιρείες, παρότρυνε το Κοινοβούλιο να μην αποκαλύψει στην "X" τους πραγματικούς λόγους για τη μη ανανέωση της σύμβασης CRE του 1997, ώστε να μην αποκαλυφθεί η εξέταση με θέμα την εταιρεία "ΠΛ".

Όσον αφορά το δεύτερο ισχυρισμό, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο παρατήρησε ότι η "X" δεν αποκλείστηκε από το μειοδοτικό διαγωνισμό, αλλά στο στάδιο ανάθεσης της σύμβασης ο αρμόδιος εξουσιοδοτών υπάλληλος απέσυρε την πρότασή του να συναφθεί σύμβαση με την "X - ΠΛ" από τον πίνακα επιτυχόντων στις 18 Ιουνίου 2002, *"λόγω του ότι η συγκεκριμένη εταιρεία τελούσε υπό έρευνα για απάτη από την OLAF (απόρρητο σημείωμα της OLAF με ημερομηνία 16 Ιουνίου 2002)"*.

Το Κοινοβούλιο τόνιζε ότι το όνομα του διαχειριστή αυτής της εταιρείας, κύριος X, εμφανίζεται στο καταστατικό της εταιρείας υπό την επικεφαλίδα "διαχείριση εταιρικών υποθέσεων" και ότι περιγράφεται ως διαχειριστής και νόμιμος εκπρόσωπος της εταιρείας. Δεδομένου ότι ο καταγγέλλων εκτελεί εκ των πραγμάτων καθήκοντα διαχειριστή εντός της εταιρείας "X" ("ΠΛ"), η οποία τελεί υπό έρευνα από τις ελληνικές εισαγγελικές αρχές μετά την έρευνα από την OLAF, το Κοινοβούλιο δεν μπορούσε να περιλάβει τη συγκεκριμένη εταιρεία στον πίνακα επιτυχόντων αναδόχων.

Όλοι αυτοί οι παράγοντες δημιουργούν σύγχυση περί τη διαχείριση των διαφόρων μεταφραστικών εταιρειών του καταγγέλλοντος, εγείρουν δε σοβαρές αμφιβολίες σχετικά με το εάν αυτές οι εταιρείες είναι πράγματι ανεξάρτητες. Το Κοινοβούλιο σημειώνει ότι ένα και το αυτό πρόσωπο εμφανίζεται πάντοτε πίσω από τα διαφορετικά ονόματα εταιρειών και ότι αυτό το πρόσωπο έχει αποτελέσει αντικείμενο έρευνας από την OLAF, η οποία εν συνεχεία ήλθε σε επαφή με τις ελληνικές δικαστικές αρχές.

Όσον αφορά τον *τρίτο ισχυρισμό*, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο παρέπεμψε στις απαντήσεις του στους δύο πρώτους ισχυρισμούς.

Η γνώμη της Επιτροπής

Όσον αφορά τον *πρώτο ισχυρισμό*, η Επιτροπή παρατήρησε ότι η σύμβαση αριθ. B 13442 fr/97, που συνήφθη με την Ομάδα "ΠΛ-Kr-PI" στις 13 Οκτωβρίου 1997, επρόκειτο να λήξει στις 30 Σεπτεμβρίου 2002 εκτός εάν ανανεωνόταν.

Στις 6 Μαρτίου 2000 η OLAF κίνησε τη διεξαγωγή έρευνας σχετικά με την παροχή μεταφραστικών υπηρεσιών από υπαλλήλους της ΟΚΕ στο πλαίσιο σύμβασης της εταιρείας με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Η υπόθεση έκλεισε στις 29 Ιουνίου 2001 και η έκθεση έρευνας διαβιβάσθηκε στην ΟΚΕ, καθώς και στις βελγικές και ελληνικές αρχές. Και οι υπηρεσίες της

Επιτροπής πληροφορήθηκαν τη διενέργεια της παραπάνω έρευνας μέσω της συμφωνίας διαθεσμικής συνεργασίας στο πεδίο των εξωτερικών μεταφράσεων.

Δι' επιστολής με ημερομηνία 10 Ιουλίου 2002 η Επιτροπή ανέστειλε, κατά συνέπεια, τη σύμβαση με την ως άνω εταιρεία και, επιπλέον, δεν προέβη σε ανανέωσή της.

Όσον αφορά το *δεύτερο ισχυρισμό*, η Επιτροπή παρατήρησε ότι σύμφωνα με το άρθρο 4.2 της σύμβασης αριθ. B6622 el/00 η Επιτροπή κάλεσε τον καταγγέλλοντα δι' επιστολής με ημερομηνία 11 Ιουνίου 2002 να υπογράψει την ανανέωση της εν λόγω σύμβασης.

Ωστόσο, έχοντας αντιληφθεί ότι οι δύο ανάδοχοι, Ομάδα "ΠΛ-Kr-PI" (αριθ. B13442 fr/97) και "ΧΣ ΠΛ" (αριθ. B6622 el/00), όχι μόνο εκπροσωπούσαν από το ίδιο πρόσωπο, δηλαδή τον κ. Β., αλλά είχαν και την ίδια έδρα και τους ίδιους αριθμούς τηλεφώνων, καθώς και λαμβάνοντας υπόψη τις διάφορες πτυχές της έρευνας, η Επιτροπή θεώρησε ότι τα ως άνω στοιχεία δικαιολογούσαν τη λήψη ανασταλτικού μέτρου. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή απέστειλε στις 10 Ιουλίου 2002 επιστολή, με την οποία ανεστάλη η διαδικασία ανανέωσης που είχε κινηθεί.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος *Αναφορικά με τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου*

Όσον αφορά τον πρώτο ισχυρισμό που περιλαμβάνεται στη γνώμη του Κοινοβουλίου, ο καταγγέλλων δε διατύπωσε παρατηρήσεις.

Όσον αφορά το δεύτερο ισχυρισμό, ο καταγγέλλων παρατήρησε ότι η έκθεση της OLAF στα συμπεράσματά της πουθενά δε δηλώνει ότι η "Χ" έχει διαπράξει απάτη εις βάρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή της Επιτροπής. Ο φάκελος διαβιβάσθηκε στις ελληνικές εισαγγελικές αρχές, ώστε να μπορέσουν να αποφασίσουν εάν στοιχειοθετείται αδίκημα. Ωστόσο, καμία αρχή δεν έχει φέρει ενώπιον της δικαιοσύνης την "Χ" ή τον ίδιο τον καταγγέλλοντα.

Η απάντηση του Κοινοβουλίου, επομένως, δεν τεκμηριώνεται επαρκώς. Το ίδιο ισχύει και για τις παρατηρήσεις του Κοινοβουλίου σχετικά με τον τρίτο ισχυρισμό.

Ο καταγγέλλων επεσήμανε, επίσης, διάφορες ημερομηνίες, μνεία των οποίων γίνεται σε σχέση με την έρευνα από την OLAF. (Η γνώμη του Κοινοβουλίου προβαίνει σε μνεία απορρήτου σημειώματος της OLAF με ημερομηνία 16 Ιουνίου 2002, σύμφωνα με το οποίο η υπό τη διαχείριση του καταγγέλλοντα εταιρεία τελεί υπό έρευνα για απάτη. Σύμφωνα με έγγραφο από την εισαγγελία Αθηνών, η OLAF εξέδωσε το τελικό συμπέρασμά της στις 03 Απριλίου 2002. Η γνώμη της Επιτροπής με ημερομηνία 1 Οκτωβρίου 2003 αναφέρει ότι η υπόθεση έκλεισε στις 29 Ιουνίου 2001. Η επιστολή της OLAF προς τον καταγγέλλοντα με ημερομηνία 10 Σεπτεμβρίου 2003 αναφέρει ότι η υπόθεση έκλεισε στις 9 Ιουνίου 2002).

Αναφορικά με τη γνώμη της Επιτροπής

Η απάντηση της Επιτροπής για αμφότερους τους ισχυρισμούς τεκμηριώνεται ανεπαρκώς. Ο καταγγέλλων δεν μπόρεσε να βρει την νομική βάση για την αναστολή ισχύος της σύμβασης στους όρους και τις προϋποθέσεις που ορίζουν οι συμβάσεις και οι διατάξεις.

Οι παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος περιείχαν, επίσης, αντίγραφα αλληλογραφίας με την

OLAF, με την οποία ζητούνταν πληροφορίες σχετικά με την έρευνα της εν λόγω υπηρεσίας (επιστολές του καταγγέλλοντος προς την OLAF με ημερομηνία 9 Ιουνίου 2003 και 21 Ιουλίου 2003, απαντήσεις από την OLAF με ημερομηνία 4 Ιουλίου 2003 και 10 Σεπτεμβρίου 2003).

Περαιτέρω επιστολές από τον καταγγέλλοντα

Στις 19 Φεβρουαρίου 2004 ο καταγγέλλων απέστειλε άλλη επιστολή στο Διαμεσολαβητή, θέτοντας μεταξύ άλλων ένα ερώτημα σχετικά με το σημείο 3.5 της αρχικής καταγγελίας, δηλαδή σχετικά με το εάν οι εταιρείες "X" και "XΣ" έχουν το δικαίωμα να συνεργάζονται με τις μεταφραστικές υπηρεσίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Επιτροπής. Συγκεκριμένα ο καταγγέλλων ζητούσε να μάθει εάν η συνεργασία της "X" με τους τρεις εξωτερικούς συνεργάτες - εν αγνοία του ότι ήταν υπάλληλοι της ΕΕ - έως τα τέλη του έτους 1999 συνιστούσε, σύμφωνα με διατάξεις Κοινοτικού δικαίου, σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα, το οποίο ο καταγγέλλων δεν ήταν σε θέση να γνωρίζει.

Με επιστολή στις 23 Μαρτίου 2004 ο Διαμεσολαβητής απάντησε στον καταγγέλλοντα ότι στην αρμοδιότητά του εμπίπτει η έρευνα για το αν η στάση του θεσμικού οργάνου συνιστά κακοδιοίκηση· η απ' ευθείας εκτίμηση της συμπεριφοράς του καταγγέλλοντος δεν ανήκει στα καθήκοντα του Διαμεσολαβητή. Η επιστολή αυτή διασταυρώθηκε στο ταχυδρομείο με την επιστολή του καταγγέλλοντος με ημερομηνία 19 Μαρτίου 2004, στην οποία επαναλάμβανε μερικά ερωτήματα και εσώκλειε αντίγραφο επιστολής της Επιτροπής με ημερομηνία 21 Ιανουαρίου 2004 που του γνωστοποιούσε ότι η προσφορά της "XΣ" για την πρόσκληση για την υποβολή προσφορών αριθ. 2003/S 076-66784 είχε αποκλεισθεί βάσει του άρθρου 93 (1) (γ) του δημοσιονομικού Κανονισμού (οι υποψήφιοι ή προσφέροντες έχουν υποπέσει σε σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα που έχει διαπιστωθεί με οποιοδήποτε μέσο έχουν στη διάθεσή τους οι αναθέτουσες αρχές). Ο καταγγέλλων, ο οποίος ουδέποτε έχει καταδικασθεί και έχει λευκό ποινικό μητρώο, επιθυμεί να γνωρίζει ποιος αποφασίζει περί του σοβαρού επαγγελματικού παραπτώματος. Ο καταγγέλλων διερωτάται, επίσης, εάν αυτή η τακτική της Επιτροπής θα συνεχίζεται επ' αόριστον.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

I. Το πεδίο της έρευνας του Διαμεσολαβητή

I.1 Με την επιστολή του με ημερομηνία 3 Ιουλίου 2003 ο Διαμεσολαβητής πληροφόρησε τον καταγγέλλοντα ότι, κατά την εξέταση καταγγελιών που αφορούν συμβατική σχέση με θεσμικό όργανο ή οργανισμό της Κοινότητας, ο Διαμεσολαβητής περιορίζει την έρευνά του στην εξέταση του κατά πόσο το θεσμικό όργανο ή ο οργανισμός της Κοινότητας αιτιολογεί κατά τρόπο εμπεριστατωμένο και εύλογο τη νομική βάση των ενεργειών του και την άποψή του σχετικά με τη συμβατική του θέση. Εάν συντρέχει αυτή η αιτιολογία, ο Διαμεσολαβητής καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η έρευνά του δεν αποκάλυψε κρούσμα κακοδιοίκησης. Η απόφαση του Διαμεσολαβητή επί συμβατικής υπόθεσης δε θίγει το δικαίωμα των συμβαλλομένων μερών να υποβάλουν, στη συνέχεια, τη διαφορά ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου, το οποίο θα προβεί στη διευθέτησή της.

I.2 Με την επιστολή του με ημερομηνία 19 Μαρτίου 2004 ο καταγγέλλων διατύπωσε νέο ισχυρισμό σχετικά με το μειοδοτικό διαγωνισμό αριθ. 2003/S 076-66784. Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι δε θα ήταν σωστό να καθυστερήσει η λήψη απόφασης για την παρούσα υπόθεση,

λόγω της διερεύνησης αυτού του νέου ισχυρισμού. Ωστόσο, ο καταγγέλλων, εάν το επιθυμεί, έχει τη δυνατότητα να υποβάλει νέα καταγγελία σχετικά με τον ισχυρισμό αυτό.

I.3 Επίσης, ο Διαμεσολαβητής δεν κρίνει απαραίτητο να προβεί σε εξέταση του θέματος που τίθεται στις παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος και αφορά τις διαφορετικές ημερομηνίες που δίδονται για την έρευνα της OLAF, καθώς και του επιχειρήματος περί αγνοίας του καταγγέλλοντος σχετικά με την ιδιότητα τριών συγκεκριμένων μεταφραστών ως υπαλλήλων της ΕΕ., στα πλαίσια διερεύνησης της παρούσας υπόθεσης.

II. Οι ισχυρισμοί κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου 1 Ο προβαλλόμενος ισχυρισμός περί έλλειψης αιτιολογίας για τη μη ανανέωση της σύμβασης (CRE) 1997

1.1 Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι το Κοινοβούλιο δεν αιτιολόγησε τη μη ανανέωση της σύμβασης (CRE) 1997 με την "X" και τη σύναψη νέας και υψηλότερου κόστους σύμβασης με άλλη εταιρεία.

1.2 Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο παρατήρησε ότι η δυνατότητα που παρείχε το άρθρο 3 της σύμβασης για ανανέωση περαιτέρω επί διετία, "με την έγγραφη συμφωνία των δύο μερών τουλάχιστον τρεις μήνες πριν από τη λήξη της σύμβασης", ήταν επιλογή που ετίθετο στη διακριτική ευχέρεια των συμβαλλομένων. Κανένα από τα συμβαλλόμενα μέρη δεν υποχρεούνταν να αιτιολογήσει την απόφασή του να μην επιδιώξει ανανέωση. Γραπτή κοινοποίηση απαιτείτο μόνον για να είναι έγκυρη η ανανέωση της σύμβασης και όχι προς "επισημοποίηση" της μη ανανέωσης.

1.3 Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι η ενδεχόμενη ανανέωση της σύμβασης (CRE) 1997 διέπεται από το άρθρο 3, παράγραφος 1 της σύμβασης. Το συγκεκριμένο άρθρο δεν υποχρεώνει το Κοινοβούλιο να παράσχει λόγους στην περίπτωση μη ανανέωσης της σύμβασης· απλώς προβλέπει την περίπτωση ανανέωσης της σύμβασης, η οποία πρέπει να επέλθει δια γραπτής συμφωνίας αμοτέρων των μερών, τουλάχιστον τρεις μήνες πριν τη λήξη της σύμβασης. Κατά συνέπεια, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αιτιολογεί κατά τρόπο εμπεριστατωμένο και εύλογο τη νομική βάση των πράξεών του και καταλήγει στο συμπέρασμα ότι δε διαπιστώνεται κακοδιοίκηση σχετικά με αυτήν την πτυχή της καταγγελίας.

2 Ο προβαλλόμενος ισχυρισμός περί έλλειψης αιτιολογίας για τον αποκλεισμό από το μειοδοτικό διαγωνισμό CRE-0203-EL-EP

2.1 Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι το Κοινοβούλιο δεν αιτιολόγησε τον αποκλεισμό της "X" από το μειοδοτικό διαγωνισμό CRE-0203-EL-EP, παρότι στη - μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου - επικοινωνία του με τον καταγγέλλοντα, στις 19 Σεπτεμβρίου 2002, είχε υποσχεθεί ότι θα το πράξει.

2.2 Το Κοινοβούλιο παρατήρησε ότι η εταιρεία δεν είχε αποκλεισθεί από την πρόσκληση για την υποβολή προσφορών, αλλ' ότι στο στάδιο της ανάθεσης της σύμβασης, στις 18 Ιουνίου 2002, ο αρμόδιος εξουσιοδοτών υπάλληλος απέσυρε την πρότασή του να συναφθεί σύμβαση με την εταιρεία από τον πίνακα επιτυχόντων "λόγω του ότι η συγκεκριμένη εταιρεία τελούσε υπό έρευνα για απάτη από την OLAF (απόρρητο σημείωμα της OLAF με ημερομηνία 16 Ιουνίου 2002)".

2.3 Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι στις 18 Σεπτεμβρίου 2002 ο καταγγέλλων ζήτησε μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να του γνωστοποιήσει τους λόγους, για τους οποίους είχε αποκλεισθεί η "X" από την υποβολή προσφορών. Στις 19 Σεπτεμβρίου 2002 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο απάντησε με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο ότι ο καταγγέλλων θα ενημερωθεί σε εύλογο χρόνο δι' επιστολής. Όμως, οκτώ μήνες αργότερα ο καταγγέλλων δεν είχε λάβει καμία σχετική επιστολή.

2.4 Οι αρχές της ορθής διοικητικής συμπεριφοράς επιβάλλουν ότι κάθε απόφαση θεσμικού οργάνου, η οποία ενδέχεται να επηρεάσει δυσμενώς τα δικαιώματα ή τα συμφέροντα ιδιώτη, πρέπει να αναφέρει τους λόγους, στους οποίους βασίζεται, μνημονεύοντας σαφώς τα σχετικά περιστατικά και τη νομική βάση της απόφασης (3). Οι ίδιες αρχές επιβάλλουν στα θεσμικά όργανα να σέβονται τις νόμιμες και εύλογες προσδοκίες, τις οποίες τρέφουν οι πολίτες, με βάση το πώς έχει ενεργήσει το όργανο στο παρελθόν (4).

2.5 Στην παρούσα υπόθεση προκύπτει ότι το Κοινοβούλιο δεν εξήγησε στον καταγγέλλοντα τους λόγους, για τους οποίους δεν επελέγη η προσφορά της "X" κατά το μειοδοτικό διαγωνισμό CRE-0203-EL-EP · και αυτό, παρά το γεγονός ότι παρέσχε συγκεκριμένη υπόσχεση στον καταγγέλλοντα να του γνωστοποιήσει αυτούς τους λόγους. Αυτό συνιστά κρούσμα κακοδιοίκησης και ο Διαμεσολαβητής διατυπώνει σχετική επίκριση παρακάτω.

3 Ο προβαλλόμενος ισχυρισμός περί μονομερούς λύσης των συμβάσεων 2000/PE/FL-EL 013 και 2000/PE/FL-FR 023

3.1 Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι η απόφαση του Κοινοβουλίου να καταγγείλει τις συμβάσεις 2000/PE/FL-EL 013 και 2000/PE/FL-FR 023, που είχαν υπογραφεί με τις εταιρείες "XΣ" ("ΠΛ") και "Τ" - "XΣ" αντίστοιχα, χωρίς να παραπέμπει σε οιαδήποτε συμβατική διάταξη ως νομική βάση για την απόφαση αυτή, είναι παράνομη και καταχρηστική. Κατά τον καταγγέλλοντα, η καταγγελία των συμβάσεων ήταν αβάσιμη, και λόγω του ότι η έρευνα από την OLAF δεν αφορούσε την "XΣ", αλλά την άλλη εταιρεία, δηλαδή τη "X".

3.2 Στη γνώμη του το Κοινοβούλιο παρατηρούσε ότι αρκετά στοιχεία δημιουργούν σύγχυση σχετικά με τη διαχείριση των διάφορων μεταφραστικών εταιρειών του καταγγέλλοντος, ενώ εγείρουν σοβαρές αμφιβολίες αναφορικά με το εάν οι εταιρείες αυτές είναι πράγματι ανεξάρτητες. Ένα και το αυτό πρόσωπο εμφανίζεται πάντοτε πίσω από τις διαφορετικές επωνυμίες εταιρειών και αυτό το πρόσωπο έχει αποτελέσει αντικείμενο έρευνας από την OLAF, η οποία στη συνέχεια ήλθε σε επαφή με τις ελληνικές εισαγγελικές αρχές.

3.3 Αναφορικά με αυτόν τον ισχυρισμό και, όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής πρέπει να περιορίσει την έρευνά του στην εξέταση του εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αιτιολογεί κατά τρόπο εμπεριστατωμένο και εύλογο τη νομική βάση των πράξεών του και την άποψή του σχετικά με τη συμβατική του θέση.

3.4 Από τα έγγραφα αποδεικτικά στοιχεία που υποβλήθηκαν με την καταγγελία προκύπτει ότι, σε δύο ταυτόσημες επιστολές με ημερομηνία 26 Ιουνίου 2002, το Κοινοβούλιο πληροφόρησε τον καταγγέλλοντα ότι είχε λάβει απόφαση να καταγγείλει τις παραπάνω δύο συμβάσεις (5) *"βάσει των αποτελεσμάτων έρευνας από την OLAF"*. Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει, ωστόσο, πως δεν προκύπτει ότι το Κοινοβούλιο έχει παράσχει πληροφορίες ούτε σχετικά με το ποια ήταν

τα αποτελέσματα της έρευνας της OLAF ούτε σχετικά με το πού θα μπορούσε να απευθυνθεί ο αντισυμβαλλόμενος, για να λάβει αυτές τις πληροφορίες.

3.5 Ο Διαμεσολαβητής παρατηρεί ότι οι κανόνες περί λύσης των ως άνω συμβάσεων ορίζονται στο άρθρο 10.1 των συμβάσεων αυτών, το οποίο προβλέπει ότι *"σε περίπτωση αθέτησης εκ μέρους του αντισυμβαλλομένου - δεόντως διαπιστωμένης από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και γνωστοποιημένης γραπτώς στον αντισυμβαλλόμενο - των υποχρεώσεών του που απορρέουν από την παρούσα σύμβαση, η αναθέτουσα αρχή διατηρεί το δικαίωμα να καταγγείλει ανά πάσα στιγμή τη σύμβαση με συστημένη επιστολή"*.

3.6 Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι απλή παραπομπή στα "αποτελέσματα έρευνας από την OLAF", χωρίς την παροχή περαιτέρω πληροφοριών, δε συνιστά γνωστοποίηση μη εκπλήρωσης συμβατικής υποχρέωσης. Επομένως, το Κοινοβούλιο δεν αιτιολόγησε κατά τρόπο εμπεριστατωμένο και εύλογο τη νομική βάση της απόφασής του να καταγγείλει τις συμβάσεις 2000/PE/FL-EL 013 και 2000/PE/FL-FR 023. Αυτό συνιστά κρούσμα κακοδιοίκησης και ο Διαμεσολαβητής διατυπώνει σχετική επίκριση παρακάτω.

III. Οι ισχυρισμοί κατά της Επιτροπής 4 Η αναστολή της σύμβασης αριθ. B13442 fr/97

4.1 Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι η απόφαση της Επιτροπής να αναστείλει μονομερώς την ισχύ της σύμβασης αριθ. B13442 fr/97 με την "X-Kr-Pl", χωρίς να παραπέμπει σε άρθρο αυτής ως νομική βάση για την αναστολή είναι παράνομη και καταχρηστική.

4.2 Η Επιτροπή παρατήρησε ότι είχε πληροφορηθεί τα αποτελέσματα έρευνας από την OLAF και ότι, κατά συνέπεια, ανέστειλε δι' επιστολής με ημερομηνία 10 Ιουλίου 2002 τη σύμβαση με την εταιρεία.

4.3 Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι η σύμβαση αριθ. B13442 fr/97 επρόκειτο να λήξει στις 30 Σεπτεμβρίου 2002 και ότι η Επιτροπή πληροφόρησε τον καταγγέλλοντα δι' επιστολής με ημερομηνία 10 Ιουλίου 2002 ότι είχε αποφασίσει *"να αναστείλει την ισχύ της ως άνω σύμβασης εν αναμονή των αποτελεσμάτων έρευνας από την OLAF. Η αναστολή αυτή (...) έχει άμεση εφαρμογή"*. Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει, ωστόσο, ότι η Επιτροπή δε φαίνεται να έχει παράσχει πληροφορίες ούτε περί του ποια ήταν τα αποτελέσματα από την έρευνα της OLAF ούτε περί του πού θα μπορούσε να απευθυνθεί ο αντισυμβαλλόμενος, για να λάβει αυτές τις πληροφορίες.

4.4 Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει, επίσης, ότι η σύμβαση δεν προβλέπει το ενδεχόμενο "αναστολής" και ότι, κατ' ουσία, η πράξη της Επιτροπής ισοδυναμούσε με λύση της σύμβασης στις 10 Ιουλίου 2002. Ο Διαμεσολαβητής παρατηρεί ότι οι κανόνες που διέπουν τη λύση της συγκεκριμένης σύμβασης ορίζονται στο άρθρο 7.1 της σύμβασης, το οποίο προβλέπει ότι *"σε περίπτωση αθέτησης εκ μέρους του αντισυμβαλλομένου - δεόντως διαπιστωμένης από την Επιτροπή και γνωστοποιημένης γραπτώς στον αντισυμβαλλόμενο - των υποχρεώσεών του που απορρέουν από την παρούσα σύμβαση, η Επιτροπή διατηρεί το δικαίωμα να καταγγείλει ανά πάσα στιγμή τη σύμβαση"*.

4.5 Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι απλή παραπομπή στα "αποτελέσματα έρευνας από την OLAF", χωρίς την παροχή περαιτέρω πληροφοριών, δε συνιστά γνωστοποίηση μη εκπλήρωσης

συμβατικής υποχρέωσης. Επομένως, η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε κατά τρόπο εμπεριστατωμένο και εύλογο τη νομική βάση της απόφασής της να "αναστείλει" με άμεση εφαρμογή τη σύμβαση αριθ. B13442 fr/97. Αυτό συνιστά κρούσμα κακοδιοίκησης και ο Διαμεσολαβητής διατυπώνει σχετική επίκριση παρακάτω.

5 Η αναστολή εκτέλεσης της σύμβασης αριθ. B6622 el/00

5.1 Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι η απόφαση της Επιτροπής να αναστείλει την ισχύ της σύμβασης αριθ. B6622 el/00 με την "ΧΣ" είναι αβάσιμη, διότι ουδέποτε υπήρξε παράβαση διατάξεων αυτής της σύμβασης. Επιπλέον, η έρευνα που διεξήχθη από την OLAF δεν αφορούσε τη συγκεκριμένη εταιρεία, αλλά άλλη εταιρεία, δηλαδή τη "Χ".

5.2 Η Επιτροπή παρατήρησε ότι, σύμφωνα με το άρθρο 4.2 της σύμβασης αριθ. B6622 el/00, κάλεσε τον καταγγέλλοντα δι' επιστολής με ημερομηνία 11 Ιουνίου 2002 να υπογράψει την ανανέωση της σύμβασης. Ωστόσο, έχοντας αντιληφθεί τόσο ότι οι δύο εταιρείες εκπροσωπούνταν από το ίδιο πρόσωπο, δηλαδή τον καταγγέλλοντα, όσο και ότι είχαν την ίδια έδρα και τους ίδιους αριθμούς τηλεφώνων, καθώς και λαμβάνοντας υπόψη τις διάφορες πτυχές της έρευνας, η Επιτροπή θεώρησε ότι τα ως άνω στοιχεία δικαιολογούσαν τη λήψη ανασταλτικού μέτρου. Κατά συνέπεια η Επιτροπή απέστειλε στις 10 Ιουλίου 2002 επιστολή, με την οποία προέβαινε στην αναστολή της διαδικασίας ανανέωσης που είχε κινηθεί.

5.3 Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι η σύμβαση αριθ. B6622 el/00, η οποία είχε λήξει στις 23 Ιουνίου 2002, φαίνεται να είχε ανανεωθεί δια σιωπηρής συμφωνίας για ένα ακόμη έτος, δηλαδή έως τις 23 Ιουνίου 2003 (6). Όμως η Επιτροπή πληροφόρησε τον καταγγέλλοντα δι' επιστολής με ημερομηνία 10 Ιουλίου 2002 ότι είχε αποφασίσει *"να αναστείλει την ως άνω σύμβαση (7) εν αναμονή των αποτελεσμάτων έρευνας από την OLAF. Η αναστολή αυτή (...) έχει άμεση εφαρμογή"*. Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει, ωστόσο, πως δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή έχει παράσχει πληροφορίες ούτε περί του ποια ήταν τα αποτελέσματα της έρευνας της OLAF ούτε περί του πού θα μπορούσε να απευθυνθεί ο αντισυμβαλλόμενος, για να λάβει αυτές τις πληροφορίες.

5.4 Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει, επίσης, ότι η σύμβαση δεν προβλέπει το ενδεχόμενο "αναστολής" και ότι, ουσιαστικά, η πράξη της Επιτροπής ισοδυναμούσε με λύση της σύμβασης στις 10 Ιουλίου 2002. Ο Διαμεσολαβητής παρατηρεί ότι οι κανόνες που διέπουν τη λύση της συγκεκριμένης σύμβασης ορίζονται στο άρθρο της 10.1, το οποίο προβλέπει ότι *"σε περίπτωση αθέτησης εκ μέρους του αντισυμβαλλομένου - δεόντως διαπιστωμένης από την Επιτροπή και γνωστοποιημένης γραπτώς στον αντισυμβαλλόμενο - των υποχρεώσεών του, που απορρέουν από την παρούσα σύμβαση, η αναθέτουσα αρχή διατηρεί το δικαίωμα να καταγγείλει ανά πάσα στιγμή τη σύμβαση με συστημένη επιστολή"*.

5.5 Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι απλή παραπομπή στα "αποτελέσματα έρευνας από την OLAF", χωρίς την παροχή περαιτέρω πληροφοριών, δε συνιστά γνωστοποίηση μη εκπλήρωσης συμβατικής υποχρέωσης. Επομένως, η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε κατά τρόπο εμπεριστατωμένο και εύλογο τη νομική βάση της απόφασής της να "αναστείλει" με άμεση εφαρμογή τη σύμβαση αριθ. B6622 el/00 (8). Αυτό συνιστά κρούσμα κακοδιοίκησης και ο Διαμεσολαβητής διατυπώνει σχετική επίκριση παρακάτω.

6 Συμπέρασμα

Βάσει των ερευνών που διεξήγαγε ο Διαμεσολαβητής στα σημεία 2, 3, 4 και 5 αυτής της καταγγελίας κρίνεται αναγκαίο να διατυπωθούν οι εξής κριτικές παρατηρήσεις:

- όσον αφορά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο:

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν ανέφερε στον καταγγέλλοντα τους λόγους, για τους οποίους η προσφορά που υπέβαλε η "X" στην πρόσκληση για την υποβολή προσφορών CRE-0203-EL-EP δεν επελέγη, παρά το ότι παρέσχε συγκεκριμένη υπόσχεση στον καταγγέλλοντα να του γνωστοποιήσει αυτούς τους λόγους. Αυτό συνιστά κρούσμα κακοδιοίκησης.

Απλή παραπομπή στα "αποτελέσματα έρευνας από την OLAF", χωρίς την παροχή περαιτέρω πληροφοριών, δε συνιστά γνωστοποίηση μη εκπλήρωσης συμβατικής υποχρέωσης.

Επομένως, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν αιτιολόγησε κατά τρόπο εμπειριστατωμένο και εύλογο τη νομική βάση της απόφασής του να καταγγείλει τις συμβάσεις 2000/PE/FL-EL 013 and 2000/PE/FL-FR 023. Αυτό συνιστά κρούσμα κακοδιοίκησης.

- όσον αφορά την Επιτροπή:

Απλή παραπομπή στα "αποτελέσματα έρευνας από την OLAF", χωρίς περαιτέρω πληροφορίες, δε συνιστά γνωστοποίηση μη εκπλήρωσης συμβατικής υποχρέωσης. Επομένως, η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε κατά τρόπο εμπειριστατωμένο και εύλογο τη νομική βάση της απόφασής της να "αναστείλει" τη σύμβαση αριθ. B13442 fr/97 και τη σύμβαση αριθ. B6622 el/00 (9) . Αυτό συνιστά κρούσμα κακοδιοίκησης.

Θεωρώντας ότι αυτές οι πτυχές της καταγγελίας αφορούν διαδικασίες που σχετίζονται με συγκεκριμένα γεγονότα κατά το παρελθόν και ότι ο καταγγέλλων δεν φαίνεται να έχει απαιτήσει αποκατάσταση, δεν ενδείκνυται να επιδιωχθεί φιλικός διακανονισμός.

Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι, μετά την παρούσα απόφαση, ο καταγγέλλων έχει τη δυνατότητα να απαιτήσει αποκατάσταση από την Επιτροπή, εάν το κρίνει ενδεδειγμένο, και να προβεί σε νέα καταγγελία στο Διαμεσολαβητή, εάν χρειάζεται. Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ακόμα ότι οι σχετικές συμβάσεις παρέχουν στον καταγγέλλοντα το δικαίωμα να προσφύγει στη δικαιοσύνη σχετικά με οποιαδήποτε διαφορά. (10)

Ως εκ των άνω, ο Διαμεσολαβητής περατώνει την εξέταση της υπόθεσης.

Η παρούσα απόφαση θα κοινοποιηθεί, επίσης, στον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και τον Πρόεδρο της Επιτροπής.

Με τιμή,

Π. Νικηφόρος ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ

(1) Η επιστολή του καταγγέλλοντος, η οποία παρελήφθη από τη γραμματεία του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή στις 25 Μαρτίου 2004 εσφαλμένως εμφανίζει ημερομηνία "19-04-2004".

(2) Η συγκεκριμένη επιστολή παρέπεμπε επίσης στη σύμβαση αριθ. B6622 el/97 . Ο

καταγγέλλων επισημαίνει ότι αυτή η σύμβαση είχε συναφθεί με την "Χ" και όχι με την "ΧΣ", όπως αναφέρει η επιστολή της Επιτροπής.

(3) Άρθρο 18 ("Καθήκον μνείας της αιτιολόγησης των αποφάσεων") του Ευρωπαϊκού Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς τον οποίον ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο ψήφισμά του C5-0438/2000 της 6ης Σεπτεμβρίου 2001 (διατίθεται από την ιστοσελίδα του Διαμεσολαβητή: <http://www.ombudsman.europa.eu>).

(4) Άρθρο 10 ("Νόμιμες προσδοκίες, συνέπεια και παροχή συμβουλών") του Ευρωπαϊκού Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς τον οποίον ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο ψήφισμά του C5-0438/2000 της 6ης Σεπτεμβρίου 2001 (διατίθεται από την ιστοσελίδα του Διαμεσολαβητή: <http://www.ombudsman.europa.eu>).

(5) Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι αυτές οι συμβάσεις είχαν ανανεωθεί δια σιωπηρής συμφωνίας σύμφωνα με το άρθρο 4.2 των εν λόγω συμβάσεων.

(6) Βλέπε άρθρο 4.2 της σύμβασης, το οποίο προβλέπει: *"Η παρούσα σύμβαση δύναται να ανανεωθεί σιωπηρά για τέσσερις επιπλέον περιόδους ενός έτους, χωρίς η συνολική διάρκειά της να υπερβεί τα πέντε έτη. Εάν ένα από τα δύο μέρη δεν επιθυμεί την ανανέωση της σύμβασης οφείλει να ενημερώσει σχετικά το άλλο μέρος με συστημένη επιστολή δύο ημερολογιακούς μήνες πριν από τη λήξη της διάρκειας της σύμβασης."* Στην παρούσα περίπτωση, λόγω έλλειψης συστημένης επιστολής από την Επιτροπή, η σύμβαση είχε ανανεωθεί.

(7) Αυτή η επιστολή αφορούσε επίσης τη σύμβαση αριθ. B6622 el/97 .

(8) Αυτό ισχύει και για τη σύμβαση αριθ. B6622 el/97 .

(9) Τούτο ισχύει επίσης για τη σύμβαση αριθ. B6622 el/97 .

(10) Βλέπε άρθρο 15 των συμβάσεων 2000/PE/FL-EL 013 και 2000/PE/FL-FR 023· άρθρο 11 της σύμβασης αριθ. B13442 fr/97· άρθρο 14 της σύμβασης B6622 el/00.